

LA VEU DEL CENTRE CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

En lo local del CENTRE CATALÁ, Passatge del Crèdit, n.º 7, 1.ª, y Baixada de Sant Miquel, 5, 1.ª

Pera los anuncis, dirigirse á la Administració.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona un mes.	0.50 Ptas.
Un trimestre en lo restant de la Península.	1.50
Un trimestre al estranger (U. P.)	2.25
Un número sol.	0.10

AVIS.

Los Srs. suscriptors de fora que no hagin enviat l' import del trimestre ó semestre de suscripció, poden ferho en sellos de correu, per tot aquest mes, si no volen experimentar retrás en rebre lo periódich.

LA ADMINISTRACIÓ.

Punt de espera y retroces.

Podem ja comensar á coneixer los efectes produhits per la perturbació que 'ls que forman la *Eliga* han portat al camp regionalista. Lo primer y mes fatal es que l' han obligat á fer un punt de espera que podrá convertirse en verdader retroces.

Es ben coneguda la historia del renaixement actual. Fa já prop de mitj sigle de las primeras manifestacions en lo terreno literari, y si be cap de las que van seguir á las primeras ha arribat encara á la plenitut de son desenrotllo, havian entre totas, no obstant, preparat prou la opinió pera que lo moviment pogués avansar un pas mes, entrant en lo terreno polítich social. A pesar, ó mitj á pesar, dels

perturbadors d' ara y de sempre, va ferse la primera manifestació pública y solemne del nou pas que dava lo renaixement, y la Memoria presentada al qui llavors ocupava 'l trono va ser tan ben rebuda per la opinió general, que fins los mateixos que veyan ab disgüst tal avens del Regionalisme, no tingueren mes recurs que seguir la corrent que se manifestava.

Al objecte de ferne acte públich, tots ells, ó al menos los mes bullidors y visibles entre ells, van tornar á solicitar ser atmesos al CENTRE CATALÁ del que s' havian separat ja una vegada al menos. Se los va acceptar ab tota franquesa, y fins se va accedir á que fossin ells los que ocupessin los primers llochs. Al cap de poch temps, al venir la renovació ordinaria anyal de Consell, d' ells va formarse en sa majoria, y d' ells fou la Junta directiva, baix la presidencia del Sr. Güell y actuant de Secretari lo Sr. Farnés.

Al poch tems de presa possessió, no obstant, ja va veurers que la carga 'ls pesaba massa. La inactivitat mes complerta va regnar durant aquell any en lo CENTRE. En va los socis van esperar la sessió inaugural, puig la tal sessió no va arribar á ferse.

Si alguna vegada se reuní lo Consell, no fou pas perque la representació genuhina ne prengués la iniciativa, sino perqué los elements actius van impulsar la reunió, á fi y efecte de que 'l CENTRE no aparegués com atacat de consumpció als ulls del públich.

¿A que obehia tal conducta, ó falta de conducta, dels avuy perturbadors? ¿Era filla d' una regla que haguessin preconcebut pera arribar á un objecte que 's proposessin? Francament direm, que creyem que no. No van fer res, perque no sabian que fer. Lo terreno polítich social era terreno completament

inconegut pera ells, y fins sens volerho representavan ja lo paper que 'ls ha tocat representar sempre, lo de «gossos del hortolà».

¿Perqué, donchs, se preguntarà, havian sollicitat los primers llochs un nou moviment que no podian dirigir porque no 'l coneixian? No podem penetrar en l' interior de llurs consciencias, pero nos sembla llegirhi que ho feyan impulsats per un móvil que es bastant comú en los catalans d' avuy. Ells s' havian arreglat de tal manera, que com á grupo disposavan de tot lo relatiu al moviment literari, que tenian poch menos que acaparar. Ells eran los que feyan y desfeyan en los Jochs Florals y demés certámens; ells davan patents de ingeni als que be 'ls semblava, pero sempre á condició de que reconeguessin llur supremacia. Res los importava que tal conducta hagués imprés lo sagell de la decadencia fins á las mateixas manifestacions literarias; res que lo públich tot conegués llur joch, que 's reduhía á premiar uns avuy als que demá devian per torn premiarlos á n' ells; res que cap de las sevas produccions arrivés á alcanzar popularitat, en lo bon sentit d' aquesta paraula. Ells s' enganyavan reciprocament y vivian contents. Al un, l' havian proclamat primer poeta lirich, al altre novelista incomparable, al altre épich sens rival, y assentats al voltant d' una taula de café, se feyan la ilusió de formar una reunió de notables. Al donar lo catalanisme lo pas endavant que suposava sa entrada en lo terreno polítich social, van veure lo seu castell de cartas amenassat, y no van poder transigir ab la idea de llur caiguda. Avans que deixar prosperar la nova idea en mans d' altres, van preferir matarla per llurs propias mans, y no podén apoderarse d' ella, van abandonarla. Resultat, lo que havem indicat ja altrás vegadas. Lo mal que han fet, es evident; lo be que farán será completament contraproduhent, puig que será nul-lo.

Si llur ideal se realisés, lo catalanisme donaria un gran pas cap endarrera. Deixaria tota aspiració política social, pera tornar á tancar-se dins del terreno mesquinament literari que ells cultivan.

Lo pas endarrera no podrán pas ferlo donar, puig que n' hi ha d' altres que no ho permeterán: conseguirán, si, obligarnos á nosaltres á fer un punt de espera, que tal vegada será bastant llarch.

Ab lo cual queda perfectament demostrat lo mal que han fet los perturbadors del catalanisme. En un altre article, puig lo present es ja prou llarch, manifestarem la posició en que ab llur perturbació se han posat ells y 'ns han deixat á nosaltres. En ell

se veurá encara ab més claretat la falta que van cometre y 'ls perjudicis que han causat á la idea de que volen dirse campeons.

La setmana política

Per fi ha arribat lo moment mes desitjat per las eminencias políticas d' España. Las portas del santuari de las lleys han sigut obertas y han donat entrada als diputats y senadors elegits per lo sufragi mes pur, revestits ab la investidura que la nació 'ls ha donat, com premi de llur consecuencia, moralitat y altres dots que á tots ells adornan; si, se han asentat ja plens de bonas intencions, havent deixat los odis personals y las mesquinessas de partit, la serenitat y lo estudi son sa guia y disposats es troban, si las necessitats de la patria ho reclaman, fins á fer lo mes gran sacrifici ó siga, á acceptar lo poder y lo presupost en consecuencia.

Lo dia primer de aquet mes ab gran aparato y pompa devant de *excelencias* y de *ilustres*, vestint lo frach ó uniforme, lluhint bandes, creus y medallas, varen escoltar ab silenci religiós lo Mensatge llegit per la Regenta.

Segurament devian també estar molt atents un gran número dels allí reunits, quant se donava llegida á documents com lo Mensatge en las Corts de D.ª Isabel II, en las Contituyents del 69, en las de D. Amadeo y en las de la República, y allavoras, com ara, devian treures lo fetxe per la boca ab los vivas que devian donar.

Res, ¡flaquesas humanas! Áxis deuria contestar si li preguntavan á D. Cristino, la causa de no tenir avuy las mateixas ideas que cuant desempenyava igual càrrech en las primeras Corts republicanas. Y si ab las sevas *honestas distancias* no volgués contestarnos, pot ser ho faria lo metafisich Pidal, adorador un dia del funest pretendent D. Carlos; y sino volgués ferho D. Cristino, ab seguretat que ho farian ó lo franch Sr. Bosch, exfederal, ó lo Sr. Castelar ó bé lo Sr. Salmeron y altres tants ex-posibilistas, ex-radicals, ex-federals y ex-adoradors, com lo Sr. Balaguer de D. Amadeo. Y si aquestos neguessin ha ferho, de segur que no sols afirmarian que existeix la fragilitat humana, sino que sobre ella disertarian entusiasmat los Srs. Sagasta y Martinez Campos, (salvant sempre las escasas condicions oratorias del últim.)

Contagiats per la epidemia de indiferentisme y marasme general, volem per un moment associarnos á la massa general infestada, y pensant com ella, dirém: ¡Tot s' arreglará! Si; tot, tot s' arreglará. Las fábricas tornarán á obrirse, no mantindrem dropes é inútils, la pau interior assegurada, las relaciones ab los Estats del mon las mes cordials y afectuosas, ga-

rantias dels drets individuals, sufragi universal, reformes civils y militars, milloras en lo que fa referencia á la agricultura y á la industria; Cuba y Puerto-rico serán administradas ab tota escrupulositat y Espanya será lo regne del cel.

En la sessió que va nombrarse president del Congrés al Sr. Martos varen tirarse ja los plats pel cap los Srs. Gutierrez de la Vega, Montilla, Oriol, Sanchez, Guerra y Martos, per si los secretaris escrutadors no van donar lectura de cap candidatura, votada per varios diputats que proposavan á D. Vicens Perez pera secretari de la mesa.

Los projectes de lley que lo Sr. Sagasta en nom del govern ha reproduit son: Lley municipal y provincial; Codich penal; Lley constitutiva del exercit; Lley referent als descuentos dels militars; Lley sobre lo timbre; Creació y entrega de tesoreries de provincia al Banch de España; Matrimoni civil; Lley de lo contenciós, y Lley orgánica de tribunals. Ademés dos ó tres projectes de Ultramar.

Sabem per boca del Sr. Moret segons va afirmar en lo Congrés, contestant á una pregunta del conde de Toreno, «que tots los governs han reconegut que la isla del Peregil es una propietat y un dret del govern marroquí.» Donchs ¿perqué lo Sr. Moret havia ordenat que ondejés la nostra bandera en aquella isla?

Lo Sr. Balaguer va rebre una pitrada molt ferma del Sr. Romero Robledo, contestant á la pregunta que aquest va ferli sobre la vinguda á la península del general Palacios. Com sempre, lo Sr. Balaguer va tocar campanas, y no sabent com sortirse del fanch la emprengué contra lo general Palacios de una manera furiosa. Intervingueren en lo debat lo Srs. Lastres, Pando y Villanueva ab to personal.

Sembla per los varis casos que s'han donat ja, que en la present legislatura no deixarà de haberhi molts assumptos que degenerarán en qüestió personal, sobre tot quant se tracti de *algo* que tingui relació ab lo presupost. Ja s'ho trobarán los restaurants y fondas.

Segons varis periódichs de Madrid, lo Sr. Nuñez de Arce no va estar á la altura de sa fama al llegir lo discurs presidencial en la inauguració del Ateneo de Madrid. Va titular son discurs «La última lamentación de lord Byron», y segons crítichs formals va ressentirse de un intolerable arcaisme. Va tractar de la literatura contemporánea, de una manera vulgar y pessimista, y va fe saber que creya en la existencia de Deu. No ab la de en Sagasta perquè ja ho sabem que forma part de son credo y... y de sa panxa.

Una mostra ben clara de que los castelarians son posibilistas nos donan las eleccions de diputats en Puerto-Rico y en Puerto-Príncipe. Lo Sr. Ladico y el Sr. Ortiz de Pinedo en ditas eleccions varen lluitar com á ministerials sent posibilistas.

¿Será veritat lo que en un periódich de Madrid se llegeix? Diu lo periódich en qüestió, que un tinent de alcalde molt conegut en lo carrer de la Boqueria, y que va acompanyar al germá de la Regenta en la

funció del Liceo, al preguntar en lo primer acte, lo archiduch ab un castellá de estar per casa, pero comprensible, al tinent de alcalde si sabia com se deya la tiple, va contestar: «Dispensim S. A. pero jo no parlo alemany.»—Z.

SECCIÓ OFICIAL

Concurs Benavent. S'han presentat obtant al premi ofert en aquest Concurs sobre lo tema «*Debers que té lo home envers la sua familia com á Fill, Germá Espós y Pare*».

N.º 1. Amor, Instrucció y treball. N.º 2. Una opinió mes.

Lo que fem públich pera coneixement dels interessats Barcelona 8 Decembre 1887.

LO SECRETARI,
J. Ruiz.

NOTICIAS Y COMENTARIS

A l' hora de entrar en prempsa lo present número, no sabem que hagi sortit encara lo acort de aplassar la obertura de la Exposició-ruina. Comprenem que l'aplassament vingui molt *costa amunt* als autors de la cosa, pero no tindrán alte recurs que passar per ell ó per la porta.

Nosaltres, basats en la seguretat que hem adquirit, seguim acceptant ab qui vulgui ferla la posta de que la EXPOSICIÓ-ANDALUSSADA NO S' INAUGURARÁ PAS LO DIA 8 D' ABRIL DEL ANY QUE VE, com ha dit y promés moltes vegadas l'Alcalde sagastí de Barcelona.

Lo dimecres va tenir lloch á Malgrat lo Certámen literari y distribució de premis á la virtut, qual Cartell publicárem en un dels anteriors números.

La festa va sortir be y fou eminentment particularista y descentralisadora. La reyna de la festa, filla de Canet, es oriunda de Malgrat, y de tots los poetas guanyadors de premi ni un sol es de Barcelona. De ells lo guanyador de la Flor natural es de Canet, lo del premi del Sr. Gobernador, de Badalona; lo de dos altres premis, de Palamós, y lo que va endursen lo humorístich, del Vendrell. Y lo millor del cas fou, que per lo merit y condicions de las composicions premiadas, lo Certámen de Malgrat fou un dels bons que s'haurá celebrat, com podrà veures si s' publica formant un volum.

Per tot lo qual no podem deixar de donar als iniciadors la nostra mes cordial enhorabona.

En altre lloch d'aquest número, los nostres lectors veurán los noms y lemas de las composicions presentadas al Concurs-Benavent. Lo Jurat, se reunirà aviat y dictarà son fallo, que tot seguit farem publich.

Recentment ha publicat lo «Diari de Barcelona», dos articles de crítica bibliogràfica, referents al llibre que conté las obras poéticas del Sr. D Angel Guimerà, fà poch donat á la estampa

Deixant en peu las rahons de la crítica en la part que se refereix á la forma ó sia al modo de desenvolupar los pensaments poètics, nos hem fixat únicament nosaltres en lo que podriam dirne fondo de la crítica per resultar d'ella conseqüèncias que no deixan de ser originals per sa raresa.

Lo «Diari de Barcelona» troba al Sr. Guimerà, estudiantlo en sas obras, unas vegadas apassionat defensor de la forma monàrquica y altras viril cantor de la republicana, aixó en assumptos polítichs; y com á religiós l'hi troba composicions fins de sabor y forma bíblica, costat per costat d'altres d'escépticas ó condemnadoras de institucions religioses. Es á dir: falta de fixesa de criteri en assumptos de vera y reconeguda capitalitat.

Aixó 'ns sorprén, puix que lo Sr Guimerà es á mes de poeta catalá notable, Director de un periodich diari que pretén sintetisar y dirigir lo moviment regional de Catalunya, y si pera lo primer basta lo possehir lo sentiment poètic, y espresarse en gallarda forma, pera lo segón, ó sia pera posarse al cap del moviment de renaixensa regional l'hi sobra lo temperament de papellona, que es desprén deu possehir segons lo «Diari» y es precis que per necessitat vagi com li diu éll, *al vado ó á la puente*.

Lo poeta pot divagar, mes l'home polítich deu tenir criteri format y arrelat respecte als capitals punts de fondo que, ab molt de cert, trova á faltar, lo mes vell y sessut de nostres companys en la premsa local en lo volum de «Poesias» del autor de que parlem.

S'ha comensat ja á trevallar en lo punt ahont se ha d'alsar lo gran Hotel de mil llits, pera la Exposició que segueix dientse Universal, y lo que indicavam eu un dels números passats va ja clarejantse. Lo *chanchullo* va ja trayent la punta del nas ó de la orella, si be que encara no deixa pas veure clara la naturalesa que tindrà. Segons los mes, lo *quid* està en los dormitoris que 's quedarà l'Arcalde, pagant la pubilla, pera fer la andalussada de convidar á qui no 's deuria. Segons altras, la cosa anirà grassa, com grassa va al empresari de las *ruletas y trenta y quaranta* de Monte Carlo y al príncep que fa ab ell companyia, ab escándol de tota la Europa honrada. Segons uns tercets, lo objectiu final es vendre al Govern gat per llebra, ó lo que es lo mateix; endosarli l'edifici mal enjiponat que 's construhirá pera que l'utilisi com aduana, encabinthi además altras dependencias del Estat.

En son dia donarem mes clarament la veu d'aler-

ta á qui sigui que la necessiti. Avuy per avuy nos limitem á consignar los nostres temors de que, pel camí que 's va, al venir la ruina de la Exposició-andalussada, ni tan sols nos quedarà lo consol de repetir la frase de Francisco primer:

«Tot s'ha perdut, menys lo honor!»

Per desgracia no 'ns quedarà mes recurs que abaixar lo cap, y mentres rodi la bola ruletera ó 's *chanchulleji* pera conquistarse al Govern, ó s' allotji en habitació pagada per la pubilla á qui no te cap dret á tal obsequi, confessar que fins la honra ha sigut sacrificada al castell de cartas que ha alsat la vanitosa codicia de uns pochs que s'han pres la representació de la nostra pobra terra.

S'ha resolt ja la crisis presidencial Francesa, recayent la elecció de nou President en un home honrat, que fins ara sols havia figurat en segona fila entre los polítichs de la nació vehina.

Per fortuna de tots los francesos han sapigut dominar las circunstancias que han atravessat, y que 's presentavan pavorosas.

Mes, ja que la nova Presidencia fa assegurar un bon període de pau y calma, bo será que durant ell se dediquin á buscar y corretjir las causas que 'ls portan á tals conflictes, lo que no 'ls será pas difícil si saben comparar la organisació del Estat republicà francés ab las Confederacions Nort-Americana y Suissa, y treure del estudi comparatiu las conseqüèncias que llogícament se 'n desprenen, aplicantlas, en lo possible, á las institucions que pot donarse la Fransa, la qual, en son afany pera obtenir la llibertat no ha conseguit fins ara mes que extremar lo autoritarisme, gracias á haver sempre confós la igualtat ab la uniformitat.

Documents regionalistas célebres.

Declaració unánima de la independència dels tretze Estats-Units d'America.

Quan en la marxa dels aconteixements humans, se veu un poble obligat per la necessitat, á rompre los llassos polítichs que l'unian ab altras, pera exercir ell tot sol los poders de que deu fer ús per lo dret que li concedeixen las lleys de la Naturalesa y del mateix Deu, un sentiment de respecte y de dignitat, l'obliga á manifestar al mon, quinas foren las causas que motivaren sa proclamació de Independencia.

Pera nosaltres, son veritats que no tenen réplica, que tots los homens naixen iguals; que á tots ha otorgat lo Criador, certs drets dels que ningú los pot despossehir; que pera protegir aquestos drets se instituhiren ab lo beneplacit y consentiment dels

homens, los governs que debian regirnos, y quant un d'ells arriba á ser perjudicial, per no defensar com deu las llibertats d'un poble, cuydant de sa felicitat, aquest te dret pera modificarlo ó abolirlo, fundantne altre, basat en tals principis y organitzat de tal manera, que puga contribuir al públich benestar. La prudencia certament aconsella que no se cambien per causas petites los governs que portan ja llarch temps de durada, donchs que la experiencia ha ensenyat que 'ls homens prefereixen sufrir, mentres los seus mals sian tolerables, ants que alterar las lleys á que ja estan acostumats; mes quan una llarga cadena d'abusos y usurpacions, fetas invariablement al mateix objecte, mostra la intenció d'oprimir á un poble despoticament, aquest està autorisat y 's troba en lo cas y deber de separarse del govern que tal fassi, buscant novas garantias pera sa futura dita y tranquil·litat. Aquestas colonias han sofert ab paciència molt de temps, pero ha arribat l' hora en que 's veuen precisadas á modificar son primitiu sistema de govern. Lo Rey actual de la Gran Bretanya nos ha inferit agravis repetits, cometent usurpacions cual objecte únich, era establir una tirania absoluta sobre aquestos Estats, y pera probar lo dit, posém davant la opinió pública los fets que han donat lloch y originan nostras repetidas queixas

Lo Monarca ha rehusat en primer terme aprobar lleys que eran molt convenients y necessaries pera lo bé públich.

Ha prohibit als seus governadors, autorizar altres de la major importancia, disposau se deixessin en suspens fins á rebre la sanció de la Corona, després de lo que varen descuidarse per complert sa promulgació.

S'ha negat á donar la seva aprobació á certas disposicions que tenian per objecte lo poblar grans districtes, exigint que lo poble dessistís ants, avants del dret de estar representat en la Legislatura, dret tan apreciable pera nosaltres, com perillós si 's troba á disposició de un tirá.

Ha disposat que los Cossos Legisladors tinguessin sas reunions en llocs ahont no tenian per costum reunir-se, lluny de sa residència, tot ab lo objecte únich de molestar als membres de las Cámaras, pera que accedissin als desitjos dels Governadors.

Ha dissolt moltes vegadas las Cámaras dels Representants per haverse aquestas oposat ab tota energia y fermesa á que fossen violats los drets del poble.

Després de la dissolució ha prohibit que's formessin novas Assambleas, quedant aixins los pobles sense legisladors y exposats á tots los perills d'una invasió ó de las conmocions populars.

Ha impedit que creixés la població d'aquets Estats, alterant las lleys que regian pera la naturalisació dels estrangers, negantse á dictarne d'altres pera que 's propagués la immigració.

Ha posat trabas á la Administració de Justicia, refujint de aprobar sertas lleys pera establir la autoritat judicial

Ha disposat que 'ls jutges depenguessin única-

ment de la Corona, tant per lo que toca al provehiment de destinsos com pera lo pago dels respectius sous.

Ha creat una infinitat de cárrechs nous, enviant á aquestas Colonias gran número d'oficials que no mes serveixen pera atropellar al poble á pagos.

Ha manat que en temps de pau se mantinguessin en lo país exercits permanents, sense lo consentiment de las respectivas Legislaturas.

Ha intentat anteposar la autoritat militar á la civil, declarant á la primera independent.

Ha tractat de sometrens á una jurisdicció extranya á nostras Constitucions, y desconeguda per nostras lleys, aprobant las midas que segueixen:

Lo acuartelament d'un considerable número de tropas.

La protecció als criminals que cometem delictes en aquestas Colonias dispensantlos de ser judicats per nosaltres.

La prohibició de comerciar ab totas las parts del mon.

La imposició de contribucions sense nostre consentiment.

La prohibició en molts casos de que 'ns judiquin nostres jurats, disposant al mateix temps siguem conduhits á puns llunyans pera que un cop allí siguem condemnats per suposats crims.

La abolició de las lleys inglesas, en una provincia vehina, ahont se va establir un govern arbitrari, aixamplant los llindars de dita provincia á fi de que poguessin dominar d'una manera absoluta en aquestas colonias.

La supressió de nostras cartas y la anulació de nostras més beneficiosas lleys, després d'alterar profundament la forma de nostres governs.

Y per últim la supressió de nostras Legislaturas, declarant al Parlament autorisat pera dictarnos lleys, sense cap excepció.

Lo Monarca ha renunciat á governar en aquest país, retirantnos sa protecció pera declararnos després la guerra.

Ha posat destorbs á la navegació en nostres mars, y desolat nostras costas, cremant las poblacions y sent causa de la mort de infinitat d'habitants.

Actualment nos envia un numerós exércit de mercenaris estrangers pera completar la obra de destrucció y tirania comensada ja ab tanta crueltat y perfidia de la que apenas s'en trobará exemple en las edats més bárbaras, y que son indignes de una nació civilisada.

Ha obligat á nostres conciutadans agafats presoners en alta mar, á que fessin armas contra llur país, convertintlos aixins en executors de sos amichs y germans.

Ha provocat dissencions intestinas, tractant luego d'armar contra nosaltres als *indis*, que com es notori no tenen altre objecte al guerrear que la destrucció completa dels seus enemichs.

Al dictarse tan opressoras midas, hem acudit humilment al trono, suplicant fossen atesas las justas queixas d'aquest poble, pero nostras repetidas soli-

cituts han sigut sempre contestadas ab nous agravis. Un Príncep que per son caràcter y per sos actes ensenya son desitj de convertirse en tirá, no pot esser lo Jefe d' un poble lliure.

Guardantlos las majors consideracions, hem advertit als nostres germans de la Gran Bretanya, diferents vegadas; que son Parlament volia obtenir un injustificable domini sobre nosaltres, recordantlos al mateix temps las circumstancias que van concorre en nostra emigració á aquest país. Hem apel·lat á la rectitut y magnanimitat d' eixos habitants, conjurantlos en nom de nostra mútua amistat pera que desaprobessen aquestas usurpacions, que anavan á interrompre inevitablement la bona armonia en que sempre hem viscut, pero élls també han fet lo sort á la veu de la justicia, y per lo tant debem insistir en una separació que es ja de tot punt necessaria, considerantlos d' aquí en d'avant com als demés homes; enemichs en la guerra, amichs en la pau.

En vista de tot lo manifestat, Nosaltres, los representants dels Estats Units d' América, reunits en Congrés General, apel·lant al Suprem Jutge del Univers, que coneix bé la rectitut de nostras intencions, y en nom y ab plena autorisació del bon poble de aquestas Colonias, declarem solemnement que las Colonias Unidas son y deuen ser Estats Lliures é Independents, y que per lo tant no están subjectes á la Corona Britànica, debent en sa consecuencia rompres los llassos polítichs que ab ella nos unian. Considerantnos, donchs, Estats Lliures é Independents, tenim dret pera fer la guerra, firmar la pau, contraure aliansas, establir lo comers, y pendres part en tots aquells actes á que 'ns dona dret nostra qualitat d' homens lliures.

En confirmació de tot lo que hem dit, y confiant en la protecció de Deu, oferim mútuament nostras vidas é hisendas, y nostre sagrat honor, pera poder mantenir en peu aquesta Declaració.

Feta en lo Congrés, lo dia 4 de Juliol de 1776.

Lo President, John Hancock.—Los Diputats, Per

NEW HAMPSHIRE.

Josiah Bartlett,
William Whipple,
Matthew Thornton.

MASSACHUSETTS BAY.

Samuel Adams,
John Adams,
Robert Treat Paine,
Elbridge Gerry.

RHODE ISLAND, ETC.

Stephen Hopkins,
Williem Ellery.

CONNECTICUT.

Roger Sherman,
Samuel Huntington,
William Williams,
Oliver Wolcott.

NEW YORK.

William Floyd,
Philip Livingston,
Francis Lewis,
Lewis Morris.

NEW JERSEY.

Richard Stockton,
John Witherspoon,
Francis Hopkiuson,
John Hart,
Abraham Clark.

PENNSYLVANIA.

Robert Morris,
Benjamin Rusch,
Benjamin Franklin,
John Morton,
George Clymer,
James Smith,
George Taylor,
James Wilson,
George Ross.

DELAWARE.

Cesar Rodney,
George Read,
Thomas M'Kean.

MARYLAND.

Samuel Chase,
William Paca,
Thomas Stone,
C. Carroll, of Carrollton.

VIRGINIA.

George Wythe,
Richard Henry Lee,
Thomas Jefferson,
Benjamin Harrison,
Thomas Nelson, Jr.,
Francis Lightfoot Lee,
Carter Braxton.

NORTH CAROLINA.

William Hooper,
Joseph Hewes,
John Penn.

SOUTH CAROLINA.

Edward Rutledge,
Thomas Heyward, Jr.,
Thomas Lynch, Jr.,
Arthur Middleton.

GEORGIA.

Button Gwinnett,
Lyman Hall,
George Walton.

SECCIÓ D' ANUNCIS.

TALLERS

DE

FUNDICIÓ DE FERRO Y BRONCE

Y CONSTRUCCIÓ DE MÁQUINAS

DE

VALLS GERMANS

Carrer Campo Sagrado, 19, ensanche S. Antoni

BARCELONA.

D. VALENTI ALMIRALL, desde principios del any corrent, ha tornat á obrir son despaig de advocat, especialment pera consultas, juntas, tranzaccions, apelacions y juicios orals.

*Horas de despaig de 10 á 12 del matí y de
2 á 4 de la tarde.*

Carrer de la Princesa, 25, 2.º

LO CATALANISME

per V. Almirall.

SEGONA EDICIÓ (ECONÓMICA)

Preu 2'50 pessetas.

Se ven á las principales librerías. Los Senyors socis del Centre de dins y de fora de Barcelona, que vulguin adquirirne mes d' un exemplar, los obtindrán á preu de llibreter, ó sigui á 2 pessetas dirigintse directament al autor.

IAL BRUCHI

Botiga de marchs y cuadros daurats.

Oleografías, estampas y gravats.

Fábrica de transparents. Venta al en grós y á la menuda.

TALLER DE ARGENTIUTAR CRISTALLS PERA LLUNAS DE MIRALL

Portaferriassa, 10.-Barcelona.-Petritzol, 17.

COLMADO DEL CRÉDITO

Passatje del Crèdit, 5.

Casa especial en formatjes del país y ex-trangers.

Conservas de carns, peix, fruitas y verduras.

Gran dipòsit de Champagne frances

Representació de vins de Jerez.

Vendas al por major y menor.

REGALO DE NADAL

Per 10 pessetas.

Una ampolla gran Champagne frances.

Una » » Moscatell de Jeréz.

Una » » Jeréz sech.

Una lliura turrons de Masapá llegitim de Toledo.

Una lliura turrons de Hiema superiors.

Una » » de Jijona ó Alican.

50 neulas.

5, Passatje del Crèdit, 5.

¡GRAN ÉXIT!

obtingut per lo paper de fumar

« PLANAS »

Las inmillorables condiciones d' aquest paper li donan un envejeable crédito y son sa major recomendació.

Se troba de venta en tots los estanchs, kioscos y demás llochs de costum.

Depòsit: Unió, 2.

CARME, —40 Y HOSPITAL, —26.

SASTRERÍAS ECONÓMICAS

DE

MIQUEL FORTUNY.

Vestits complers, de 20 ptas. avánt.

Abrichs gavans, de 20 » »

Capas, de 35 » »

Vestits pera nens de totes edats y de tots preus.

PRODUCCIO DIARIA

DEU MIL KILOS DE PAPER

BALDOMERO LLOPIS GUIX

Representant de la casa Olalde y C.^a

DEPÓSIT Y DESPATX

Cervantes, 3. BARCELONA.

Papers pera imprimir litografiar y embalatje

Sobres y paper pera escriure.

JOSEPH GÁLGERAN MONTANER

Passatge del Crèdit, 6, 4.^{rt}

Despatx d' assuntos judicials.—Realisació de crèdits de difícil cobro.—Administració de fincas.

DE 9 A 11.

Sessió inaugural del Centre Català, del any corrent (1887-1888).

Butlletí, contenint la Memoria, Poesias y Discurs presidencial.

Preu, pessetas 0'50.

L' Espagne telle qu' elle est, per V. Almirall. Edició de París, (Nouvelle Librairie Parisienne.)

Preu á París, Frs. 3'50.

Llibrerias de Verdaguer y Piaget, Rambla del Mitj.

GRAN FÁBRICA DE LICORS

DE

TARRAGÓ Y C.^A

4, Carrer Aurora, 4.

FABRICA DE SABÓ DE TOTES CLASSES

y depósit d' olis refinats

DE

ALBERT CARBO

Fábrica y despatx, JUNQUERAS, 4.

Venta en grós y á la menuda.

Cronicas Catalanas.

Crónica del rey en Pere é dels seus antecessors passats, per Bernat Desclot. un tomo de 384 planas, 6 pessetas.

Crónica del Rey en Pere IV lo Ceremoniós ó del Puñyal, escrita per lo mateix monarca —Relació sumaria de la antiga fundació y cristianisme de la ciutat de Barcelona, per Esteve Gilaber-Bruniquer. Las duas crónicas forman un tomo de 416 planas, 6 ptas.

ESTAMPA

DE

VÍCTOR BERDÓS Y FELIU

31, MOLAS, 31.

(Avans Tapineria, 17)

ACREDITADA

per la promptitut, bon gust y excesiva economía en tota classe de impresos, desde la tarjeta al treball tipogràfic més complicat.

ESPECIALITAT

en la impressió d' llibres talonaris, notas de preus, estats d' comptas y demás documents perteneixents al comerç,

31, MOLAS, 31.